

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกภาษาไทยที่เน้นวัฒนธรรมไทย กับการใช้แบบฝึกภาษาไทยที่เรียนตามแผนการสอนปกติของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ซึ่งประกอบด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยโดยเน้นวัฒนธรรมไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๖ แผนการเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน ๕๐ ข้อ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาทุกแผนการเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนสอนและหลังสอน ของนักเรียน ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง ๓๓ คน และกลุ่มควบคุม ๓๓ คน การดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะและแผนการสอน ผู้วิจัยได้วางขั้นตอนโดย ศึกษาทฤษฎี หลักการ เอกสาร และผลงานที่เกี่ยวข้อง ศึกษาโครงสร้างเนื้อหาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย จัดลำดับหน่วยเนื้อหาการเรียนลำดับประสบการณ์ก่อน หลัง เมื่อสร้างเสร็จได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาแก้ไข จากนั้นได้นำไปทดลองสอน และได้มีการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองจริง ผู้วิจัยได้นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์ ในภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๓๘ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย มีดังนี้

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความแตกต่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความแตกต่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีรายละเอียดของข้อมูลดังในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	ค่าสถิติ	
			SD	t-value
กลุ่มทดลอง	33	6.7273	1.587	13.92*
กลุ่มควบคุม	33	1.8783	1.219	

* $P < .05$

จากตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่ม
ทดลอง (๖.๗๒) และกลุ่มควบคุม (๑.๘๗) โดยใช้ t - test พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ ๐.๐๕